

**PUHE JOUKKOKOKOUKSESSA
SOKOLNIKIN KLUBILLA
KESÄKUUN 21 pnä 1918**

LYHYT SANOMALEHTISELOSTUS

Puolueemme on ottanut tehtäväkseen järjestää tänään Moskovassa mahdollisimman paljon joukkokokouksia kiinnittääkseen niissä työväenluokan huomiota siihen tilanteeseen, jossa Neuvostovalta on, ja minkälaisiin toimenpiteisiin sen pitää ryhtyä selviytyäkseen muodostuneesta tilanteesta.

Te tiedätte, että viime kuukausien ja viime viikkojenkin aikana vastavallankumous on nostanut päätään. Oikeisto-eserrät ja menshevikit syyttävät Neuvostovaltaa siitä, että se on kavaltanut ja kavaltaa Venäjän saksalaiselle imperiaalisille.

Me olemme kuitenkin selvästi nähneet, mitä on tapahtunut ja tapahtuu Kaukasiassa, jossa kaukasialaiset menshevikit ovat solmineet liiton turkkilaisen imperialismin kanssa, ja Ukrainassa, jossa ukrainalaiset oikeisto-eserrät ovat solmineet liiton saksalaisen imperialismin kanssa. Eikä siinä kaikki, toverit, että siellä on tehty tyhjäksi kaikki Neuvostovallan saavutukset, että siellä vangitaan ja ammutaan työläisiä, että siellä on riistetty takaisin heidän kaikki saavutuksensa, vaan siellä on myös nostettu valtaan Skoropadski. Noilla toimenpiteillään he eivät tietenkään voi saada osakseen työväenluokan myötätuntoa. Juuri sen vuoksi vastavallankumoukselliset yrittävät tällä hetkellä käyttää hyväkseen Venäjän kansan väsymystä, nälänhätää. He tekevät viimeisiä yrityksiään kukistaakseen Neuvostovallan.

Nyt he ovat tarrautuneet tshekkoslovakialaisiin, jotka, täytyy sanoa, eivät esiinny Neuvostovaltaa vastaan. Neuvostovaltaa vastaan eivät esiinny tshekkoslovakialaiset,

vaan heidän vastavallankumouksellinen upseeristonsa. Tämän upseeriston avulla imperialistit pyrkivät vetämään Venäjän yhä jatkuvaan maailman verilöylyyn.

Ja kuvaavaa on, että heti kun valta siirtyy jossain menshevikkien ja oikeistoeserrien käsiin, niin osoittautuu, että he haluavat onnellistaa meitä jollain Skoropadskilla. Ja heti kun joukot pääsevät selville, mihin menshevikit ja oikeistoeserrät ovat heidät vieneet, nämä viimeksi mainitut jäävät vaille joukkojen kannatusta.

Heidät hylätään. Silloin he yrittävät käyttää viimeisenä keinonaan nälänhädällä keinottelua, mutta kun sekään ei tepsii, niin he eivät hyljeksi sellaistaakaan keinoa kuin on murhaaminen nurkan takaa.

Te kaikki tiedätte, että vanha työntekijä, toveri Volodarski, joka aikoinaan joutui kokemaan vakaumustensa vuoksi kärsimyksiä ja puutetta, on murhattu¹⁸¹. Heidän onnistuu ehkä vieläkin murhata joitain Neuvostovallan aktiivisia valtiomiehiä, mutta se vain lujittaa Neuvostovallan asemaa joukkojen keskuudessa ja panee meidät puolustamaan vieläkin lujemmin saavutuksiamme.

Kaksi seikkaa ovat nykyisin saattaneet Neuvostotasavallan erittäin vaikeaan tilaan: nälänhätä ja maailmantilanne.

Maailmantilanne on vaikea siksi, että Saksan, Ranskan ja Englannin imperialistit odottelevat sopivaa hetkeä karatakseen yhä uudestaan Neuvostotasavallan kimppeun. Puolueemme tehtävänä on kapitalistisen ikeen kukistaminen; tämä kukistaminen voi tapahtua vain maailmanvallankumouksen kautta. Mutta teidän on käsitettävä, toverit, että vallankumouksia ei tehdä tilauksesta. Me tiedämme, että Venäjän tasavallan tilanne muodostui sellaiseksi, että Venäjän työväenluokan onnistui ensimmäisenä kukistaa pääoma ja porvariston ies, ja me tiedämme, ettei tuo onnistuminen johtunut siitä, että työväenluokkamme olisi ollut kehittyneempää ja ihanteellisempää, vaan siitä, että maamme oli jäljellejäänein.

Kapitalismi tulee lopullisesti kukistetuksi silloin, kun tähän rynnäkköön yhtyy ainakin muutamia maita. Me tiedämme, että sensuurin kaikesta ankaruudesta huolimatta meidän on kaikissa maissa onnistunut saada aikaan se, että kommunistien puolueen ja Venäjän tasavallan nimen mainitseminen aiheuttaa kaikissa kokouksissa innostuksen purkauksia. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Me sanomme, että niin kauan kuin siellä, Lännessä, jatkuu maailmansota, me olemme turvattuja. Johtakoon sota minkälaisiin tuloksiin hyvänsä, se kuitenkin aiheuttaa vallankumouksen, joka on ja tulee olemaan meidän liittolaisemme.

Luonnehdittuaan ulkoisten vihollisten piirittämän ja sisäisen vastavallankumouksen rynnistyksen alaiseksi joutuneen Neuvosto-Venäjän vaikeaa tilannetta Lenin siirtyy käsittelemään nälänhätäkysymystä.

Vallankumouksemme herättää kauhua imperialistisissa luokissa, jotka käsittävät selvästi, että niiden olemassaolo riippuu siitä, säilyykö niiden pääoma vai ei, ja siksi meidän pitää olla ja kulkea käsi kädessä sen luokan kanssa, jonka kanssa saavutimme Lokakuun vallankumouksen voitot.

Taisteluun nälänhätää vastaan me lähdemme tämän saman luokan kanssa.

Nyt on yhden, puolentoista tai kahden vaikeimman kuukauden aikana ponnistettava kaikki voimat, käytettävä kaikki tarmo.

Kansojen elämässä on ollut ajankohtia, jolloin valtiotalta on siirtynyt työväenluokalle, mutta se ei ole pystynyt pitämään sitä. Me sen sijaan voimme pitää sen, sillä meillä on Neuvostovalta ja sen yhdistämä työväenluokka, joka on käynyt käsiksi omaan tehtäväänsä.

Niin vaikea kuin tilanteemme onkin, millaisia salaliittoja oikeistoieserrät yhdessä tšhekkoslovakialaisten kanssa järjestänevätkin, me tiedämme, että viljaa on jopa keskusta ympäröivissä kuvernementeissakin. Tämä vilja pitää koota ja samalla säilyttää sekä lujittaa työväenluokan ja talonpoikaisköyhälistön liitto.

Puna-armeijalaisosastot lähtevät keskukselta mitä parhaimmissa aikeissa, mutta saavuttuaan paikkakunnille ne toisinaan lankeavat rosvouksen ja juopottelun kiusaukseen. Siihen on syyssä nelivuotinen teurastus, joka pani ihmiset pitkäksi ajaksi ampumakaivantoihin ja pakotti heidät petomaisiksi tultuaan pieksämään toisiaan. Tuota petomaisuutta on havaittavissa kaikissa maissa. Kuluu vuosia ennen kuin ihmiset lakkaavat olemasta petoja ja saavat takaisin ihmisahmonsansa.

Me käännyimme työläisten puoleen kehottaen heitä ponnistamaan kaikki voimansa.

Kun olin lukenut tiedotuksen, että Tambovin kuvernementin Usmanin ujestissa elintarvikehankintaryhmä on antanut pakkoluovutetuista 6 tuhannesta viljapuudasta 3 tuhatta talonpoikaisköyhälistölle, niin sanoin: vaikka minulle todistettaisiinkin, että tähän mennessä Venäjällä on ollut vain yksi sellainen hankintaryhmä, niin sittenkin sanoisin, että Neuvostovalta tekee tehtävänsä. Sillä missään muussa valtiossa sellaista hankintaryhmää ei ole! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Porvaristo käsittää hyvin omat etunsa ja tekee kaikkensa niiden turvaamiseksi. Se käsittää, että kun talonpojat nyt ensi kerran satoihin vuosiin saavat tänä syksynä itse korjata työnsä kantamat hedelmät sadon muodossa ja turvaavat kaupungin työtätekevän luokan viljalla, niin porvariston kaikki restauraatioiveet luhistuvat ja Neuvostovalta lujittuu. Siksi porvaristo heittelehtiikin nyt puolelta toiselle.

Taistelussa pohattoja talonpoikia, keinottelijoita ja kaupungin porvaristoa vastaan on ponnistettava kaikki voimat.

Vallankumouksemme eräänä pahimpana vastuksena on työläistemme arastelu, kun he yhä vieläkin luulevat, että valtiota voivat hallita vain „etevimät”... rosvouksen alalla.

Mutta jokaisessa tehtaassa on hyviä työntekijöitä. Olkoot he vaikka puolueettomiakin, — teidän pitää karaista ja yhdistää heidät, ja valtio tekee kaiken voitavansa heidän vaikean työnsä turvaamiseksi. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

„Izvestija VTsIK” №№ 127 ja 128;
kesäkuun 22 ja 23 pnä 1918
„Pravda” № 126,
kesäkuun 23 pnä 1918

Julkaistaan „Izvestija VTsIK” lehdestä,
jonka teksti on tarkastettu
„Pravda” lehden tekstin mukaan